
NAKIEROWANY (2) *part praet pass pf*

Oba a jasne; e oraz o prawdopodobnie jasne (tak w nakierować).

sg m N nakierowany (1). ◇ pl N m pers nakierowani (1).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Zwrócony w określonym kierunku (2) : Contortus – Nakierowany, nachyłony. Calep 253a.

Przen: O postępowaniu [ku czemu] (1) :

Wyrażenie: »dobrze nakierowany« (1): A ták gdzieby poddáni byli dobrzy/ dzielni/ godni/ y dobrze ná kierowani ku człowieczemu ná fwiecie błogó sławieństwu/ tedi ten pan któryby im rofkázował/ mogli by lie zwác wyślzym nád wśzytkimi krolmi królem. GórnDworz Ii.

Synonimy: nachyłony, nakręcony.

Cf NAKIEROWAĆ